

Bu Son Olsun

— sese23 · 20 Kasım 2011

Bu son olsun ya rabbim,
Bu son;
Sokakta gördüğüm çorapsız çocuk,
Yanaklarında gözyaşı gördüğüm minnacık bebek,
Kış ortasında terlikle dolaşıp simit satan, son çocuk.

Bu son olsun;
Kışın soğuşunda okulda olması gerekirken,
Bahtı gibi elleri kararmış boyacı çocuk,
Saatler gecenin on ikisini vurduğunda,
Kuytu köşede ateş yakıp ısınmaya çalışan son çocuk.

Bu son olsun;
Sabah fırına giderken dizleri tutmayan yaşlı adam,
Yalnız kaldığı evin kapısını tek başına açamayan,
Bir tas sıcak çorbadan mahrum kalan,
Evlatlarının merhametinden uzak kalan son yaşlı adam.

Bu son olsun;
Çocuğunu ortada bırakıp giden anne,
Eşini bir çocukla baş başa bırakıp giden adam,
Anne babasını yalnız bırakıp giden evlat,
Bitip tükenmek üzere olan son aile.

Bu son olsun;
Doğuştan dünyanın renklerini görmeyen,
Görmeyen akan suyu, yağın yağmuru,
Bembeyaz karı, her sabah yeniden doğan güneşi,
Kalbiyle görmeye çalışan son adam.

Bu son olsun;
Sabaha bir kuru ekmeği bulamayan yaşlı teyze,
Çöpten artıkları toplayıp, hayata tutunan,
Ne bulduysa sokaktan alıp sobasını yakıp ısınmaya çalışan,
Yüzüne yalnızlığın hüznünün yansıdığı, son yaşlı teyze.

Bu son olsun ya rabbim,
Bu son,
Gözüme yaş düşüren çocuk,
Ellerinden tuttuğum yaşlı teyze,
Sımsıkı sardığım yalnız adam.